

ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2018/1575**ze dne 9. srpna 2018****o opatřeních ve prospěch některých řeckých kasin SA.28973 – C 16/2010 (ex NN 22/2010, ex CP 318/2009), která provedlo Řecko***(oznámeno pod číslem C(2018) 5267)***(Pouze řecké znění je závazné)****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 108 odst. 2 první pododstavec této smlouvy,

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru, a zejména na čl. 62 odst. 1 písm. a) této dohody,

poté, co vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek v souladu s výše uvedenými ustanoveními ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

1. POSTUP

- (1) Dne 8. července 2009 podalo Consortium Loutraki SA – Club Hotel Loutraki SA ⁽²⁾ (dále jen „stěžovatel“ nebo „kasino Loutraki“) Evropské komisi (dále jen „Komise“) stížnost na řecké právní předpisy týkající se systému vstupného do kasin a tvrdilo, že tento systém představuje státní podporu pro některé provozovatele kasin. V e-mailu ze dne 7. října 2009 stěžovatel uvedl, že nemá námitky proti zveřejnění své totožnosti. Dne 14. října 2009 se útvary Komise sešly se zástupci stěžovatele. Dopisem ze dne 26. října 2009 poskytl stěžovatel další údaje na podporu své stížnosti.
- (2) Dne 21. října 2009 předala Komise stížnost Řecku a vyzvala je, aby záležitosti uvedené ve stížnosti objasnilo. Řecko Komisi odpovědělo dne 27. listopadu 2009.
- (3) Dne 15. prosince 2009 předala Komise odpověď Řecka stěžovateli. Stěžovatel se k odpovědi Řecka vyjádřil dne 29. prosince 2009.
- (4) Dne 25. února, 4. a 23. března a 13. dubna 2010 si Komise vyžádala od Řecka další informace a Řecko na tyto žádosti odpovědělo dne 10. března a 1. a 21. dubna 2010.
- (5) Rozhodnutím ze dne 6. července 2010 (dále jen „rozhodnutí o zahájení řízení“) Komise Řecku sdělila, že se s ohledem na opatření zavedené Řeckem, konkrétně účtování nižší daně ze vstupu do některých kasin (dále jen „opatření“), rozhodla zahájit formální vyšetřovací řízení podle čl. 108 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „SFEU“). Rozhodnutí o zahájení řízení bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* ⁽¹⁾ a zúčastněné strany byly vyzvány k podání připomínek.
- (6) Dne 4. srpna 2010 obdržela Komise připomínky k rozhodnutí o zahájení řízení od dvou údajných příjemců opatření: kasina Mont Parnès ⁽³⁾ a kasina Soluň ⁽⁴⁾.
- (7) Dopisem ze dne 6. října 2010 obdržela Komise připomínky Řecka k rozhodnutí o zahájení řízení. Dne 12. října 2010 poskytl řecké orgány další informace týkající se sporného opatření.
- (8) Dopisy ze dne 8. a 25. října 2010 podal připomínky k rozhodnutí o zahájení řízení stěžovatel.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 235, 31.8.2010, s. 3.

⁽²⁾ Consortium – Loutraki S.A. – Club Hotel Casino Loutraki S.A. (Κοινπραξια Δ.Α.Ε.Τ.- Λουτρακι Α.Ε.- Κλαμπ Οτελ Λουτρακι Α.Ε.), Voukourestiou 11, Akti Poseidonos 48, Loutraki, Athens 10671, Řecko.

⁽³⁾ Casino Mont Parnès, société anonyme „Elliniko Kasino Parnithas A.E.“, Agiou Konstantinou 49, 15124 Marousi Attikis, Řecko.

⁽⁴⁾ Casino Thessaloniki, „Regency Entertainment Psychagogiki kai Touristiki A.E.“, Agiou Konstantinou 49, 15124 Marousi Attikis, Řecko a 130 km Thessaloniki-Polygyrou, 55103 Thessaloniki, Řecko.

- (9) Dopisem ze dne 29. října 2010 předala Komise připomínky, které podala kasina Mont Parnès a Soluň, řeckým orgánům. Řecké orgány se k připomíncekám třetích stran vyjádřily dopisem ze dne 6. prosince 2010.
- (10) Dne 24. května 2011 přijala Komise rozhodnutí 2011/716/EU ⁽¹⁾ (dále jen „konečné rozhodnutí z roku 2011“), v němž dospěla k závěru, že opatření představuje neslučitelnou protiprávní státní podporu, a nařídila navrácení podpory.
- (11) Žalobou podanou kanceláři Tribunálu dne 3. srpna 2011 požádala Řecká republika o zrušení konečného rozhodnutí z roku 2011 (věc T-425/11). Žaloby na zrušení podaly rovněž Etaireia Akiniton Dimosiou AE (věc T-419/11), kasino Soluň (věc T-635/11), kasino Mont Parnès (věc T-14/12) a Athens Resort Casino AE Symmetochon (věc T-36/12), akcionář kasina Soluň a kasina Mont Parnès.
- (12) Rozsudkem ze dne 11. září 2014 ve věci Řecko v. Komise, T-425/11 ⁽²⁾ (dále jen „rozsudek z roku 2014“) zrušil Tribunál konečné rozhodnutí z roku 2011 s tím, že Komise neprokázala existenci státní podpory ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU.
- (13) Dne 22. listopadu 2014 podala Komise proti rozsudku z roku 2014 opravný prostředek. Usnesením ze dne 22. října 2015 ve věci Komise v. Řecko, C-530/14 P ⁽³⁾ (dále jen „usnesení z roku 2015“) Soudní dvůr opravný prostředek Komise zamítl a rozsudek z roku 2014 potvrdil. Tribunál proto s ohledem na žaloby na zrušení konečného rozhodnutí z roku 2011, které podaly Etaireia Akiniton Dimosiou AE, kasino Soluň, kasino Mont Parnès a Athens Resort Casino AE Symmetochon, prohlásil, že předmět sporu zanikl a že není nutné vydat rozhodnutí ve věci samé.
- (14) Komise proto musela opatření znovu posoudit a přijmout s ohledem na ně nové konečné rozhodnutí.
- (15) Dne 14. dubna 2017 podalo kasino Loutraki novou stížnost a Komisi požádalo o přijetí nového konečného rozhodnutí, v němž se konstatuje, že opatření porušuje ustanovení čl. 108 odst. 3 SFEU a není slučitelné s vnitřním trhem, a kterým se nařizuje navrácení podpory.
- (16) Dne 17. listopadu 2017 předala Komise novou stížnost Řecku a vyzvala je, aby se k ní vyjádřilo. V reakci na žádost Řecka o překlad do řečtiny zaslala Komise dne 20. prosince 2017 dokumenty znovu v řečtině. Řecko Komisi odpovědělo dne 26. ledna 2018.

2. DOTČENÉ OPATŘENÍ

2.1. Opatření

- (17) Předmětným opatřením je systém vstupného do kasin v Řecku, který existoval do listopadu 2012. Podle tohoto systému byla ze vstupu do řeckých kasin vybírána odlišná daň na základě toho, zda je kasino ve veřejném nebo soukromém vlastnictví.
- (18) Od roku 1995 musí všechna kasina v Řecku vybírat od každého zákazníka vstupní poplatek ve výši 15 EUR. Poté musí řeckému státu odvést 80 % z této částky (12 EUR) jako daň ze vstupu. Kasina mají nárok na zbývajících 20 % poplatku (3 EUR), což se považuje za odměnu za vydání vstupenky a úhradu jejich nákladů.
- (19) V praxi byla v případě kasin ve vlastnictví státu (dále jen „veřejná kasina“) a kasina Soluň v soukromém vlastnictví s ohledem na výši vstupního poplatku účtovaného kasiny uplatňována výjimka. Tato kasina musí od každého vpuštěného zákazníka vybrat částku ve výši 6 EUR. Poté musí řeckému státu odvést 80 % této částky (4,80 EUR) jako daň ze vstupu. Ponechat si mohou zbývajících 20 % poplatku (1,20 EUR), což se pokládá za odměnu za vydání vstupenky a úhradu jejich nákladů.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise 2011/716 ze dne 24. května 2011 o státní podpoře C 16/10 (ex NN 22/10, ex CP 318/09), kterou Řecko poskytlo některým řeckým kasinům (Úř. věst. L 285, 1.11.2011, s. 25).

⁽²⁾ Rozsudek Tribunálu ze dne 11. září 2014, Řecká republika v. Evropská komise, T-425/11, ECLI:EU:T:2014:768.

⁽³⁾ Usnesení Soudního dvora ze dne 22. října 2015, Evropská komise v. Řecká republika, C-530/14 P, ECLI:EU:C:2015:727.

- (20) V důsledku opatření odvádějí soukromá kasina státu za každého vpuštěného zákazníka 12 EUR, zatímco veřejná kasina a kasino Soluň odvádějí státu za každého vpuštěného zákazníka částku ve výši 4,80 EUR. Zákon rovněž kasinům umožňuje vpustit za určitých okolností zákazníky zdarma, přičemž i v tomto případě musí odvést státu daň ze vstupu ve výši 12 EUR nebo 4,80 EUR za vpuštěného zákazníka, ačkoli vstupní poplatek nevybrala.

2.2. Příslušné vnitrostátní předpisy

- (21) Před otevřením řeckého trhu kasin v roce 1994 působila v Řecku pouze tři kasina, a to kasino Mont Parnès, kasino Korfu a kasino Rhodos. V té době byla kasina veřejnými podniky a jako kluby ve státním vlastnictví je provozoval řecký úřad pro cestovní ruch (dále jen „EOT“) ⁽¹⁾. Vstupní poplatek účtovaný těmito kasiny byl stanoven rozhodnutím generálního tajemníka EOT ⁽²⁾ ve výši 1 500 GRD (přibližně 4,50 EUR) nebo 2 000 GRD (přibližně 6 EUR). Poté, co Řecko přijalo v roce 2002 euro, činil regulovaný poplatek za vstup do veřejných kasin 6 EUR.
- (22) Řecký trh kasin byl otevřen v roce 1994 v důsledku přijetí zákona č. 2206/1994 ⁽³⁾, kdy se ke stávajícím třem kasinům ve veřejném vlastnictví připojilo šest nově zřízených soukromých kasin. Ustanovení § 2 odst. 10 zákona č. 2206/1994 uvádělo, že vstupní poplatek kasin v určitých oblastech bude stanoven rozhodnutím ministra a v témže rozhodnutí bude stanoven rovněž procentní podíl poplatku, který představuje příjem řeckého státu. Rozhodnutím ministra ⁽⁴⁾ ze dne 16. listopadu 1995 (dále jen „rozhodnutí ministra z roku 1995“) ministr financí stanovil, že ode dne 15. prosince 1995 jsou všichni provozovatelé kasin, jejichž činnost je upravena zákonem č. 2206/1994 ⁽³⁾, povinni vybírat vstupní poplatek ve výši 5 000 GRD ⁽⁵⁾ (přibližně 15 EUR). Podle rozhodnutí ministra z roku 1995 podléhala kasina rovněž právní povinnosti ponechat si 20 % ceny, včetně příslušné DPH, jako odměnu za vydání vstupenky a k uhrazení jejich nákladů, přičemž zbývající částka se pokládá za veřejné poplatky ⁽⁷⁾. Rozhodnutí ministra z roku 1995 stanovilo, že kasina mohou v určitých případech povolit bezplatný vstup ⁽⁸⁾. I v těchto případech však musí kasina odvést státu 80 % regulovaného vstupního poplatku bez ohledu na skutečnost, že vstupní poplatek neobdržela ⁽⁹⁾. Podle rozhodnutí ministra z roku 1995 musí kasina odvádět veřejné poplatky měsíčně ⁽¹⁰⁾. Rozhodnutí ministra obsahuje rovněž ustanovení o zvláštních slevách u vstupenek platných po dobu 15 nebo 30 dnů ⁽¹¹⁾. Poté, co Řecko přijalo v roce 2002 euro, činil běžný regulovaný vstupní poplatek kasin 15 EUR.

⁽¹⁾ Tři kasina působila jako kluby provozované EOT podle zákona č. 1624/1951, vyhlášky č. 4109/1960 a zákona č. 2160/1993. EOT byl coby provozovatel kasin Korfu a Mont Parnès později nahrazen společností pro rozvoj řeckého cestovního ruchu (ETA), kterou zcela vlastnil řecký stát, a to podle zákonů č. 2636/1998 a č. 2837/2000, do doby, než byly dvěma výše uvedeným kasinům uděleny licence podle zákona č. 3139/2003 (kasino Rhodos provozoval EOT až do udělení licence v roce 1996).

⁽²⁾ Konkrétně rozhodnutí generálního tajemníka EOT (vydaná podle zákona č. 1624/1951 a vyhlášky č. 4109/1960): rozhodnutí EOT č. 535633/21.11.1991 (které stanovilo vstupní poplatek kasina Mont Parnès ve výši 2 000 GRD); rozhodnutí EOT č. 508049/24.3.1992 (které stanovilo vstupní poplatek kasin Korfu a Rhodos ve výši 1 500 GRD); rozhodnutí EOT č. 532691/24.11.1997 (které upravilo vstupní poplatek kasina Korfu na 2 000 GRD).

⁽³⁾ Zákon č. 2206/1994 o zřízení, organizaci a provozování kasin a o dohledu nad nimi a o jiných záležitostech, Νόμος 2206, Δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 62 – 20.4.1994.

⁽⁴⁾ Rozhodnutí ministra Y.A 1128269/1226/0015/ΠΟΛ.1292/16.11.1995 – ΦΕΚ 982/Β'/1995.

⁽⁵⁾ Bod 1 rozhodnutí ministra z roku 1995: „Provozovatelé kasin (zákon č. 2206/1994) jsou povinni vydávat od 15. prosince 1995 jednu vstupenku na osobu podle zvláštních ustanovení uvedených v následujících bodech.“

⁽⁶⁾ Bod 5 rozhodnutí ministra z roku 1995: „Jednotná cena vstupenek do prostor s „hracími automaty“ nebo „stolními hrami“ činí pět tisíc (5 000) GRD.“

⁽⁷⁾ V prvním pododstavci bodu 7 rozhodnutí ministra z roku 1995 se uvádí: „Z celkové hodnoty vstupenky si dvacet procent (20 %) ponechává kasino jako poplatek za vydání vstupenky a k uhrazení nákladů, včetně splatné DPH, zatímco zbývající částka se pokládá za veřejný poplatek.“

⁽⁸⁾ Bod 6 rozhodnutí ministra z roku 1995 uvádí: „Jestliže kasino z reklamních důvodů či z důvodu závazku v sociální oblasti neúčtuje zákazníkům vstupní poplatek, vydá vstupenku s označením 'zdarma' ze zvláštní série nebo zvláštního sčítače v registrační pokladně.“

⁽⁹⁾ V druhém pododstavci bodu 7 rozhodnutí ministra z roku 1995 se uvádí: „Z bezplatných vstupenek se odvádí veřejný poplatek na základě ceny vstupenek pro příslušný den stanovené v bodě 5 tohoto rozhodnutí.“

⁽¹⁰⁾ V prvním pododstavci bodu 10 rozhodnutí ministra z roku 1995 je stanoveno: „Veřejné poplatky jsou uloženy u příslušného daňového úřadu odpovědného za daň z příjmu do desátého dne každého měsíce s výkazem poplatků vybraných v předchozím měsíci.“

⁽¹¹⁾ V prvním a druhém pododstavci bodu 8 rozhodnutí ministra z roku 1995 je uvedeno: „Jak je stanoveno v bodech 2 až 7 výše, je [pro provozovatele kasin] přípustné vydávat dlouhodobé vstupenky platné po dobu patnácti nebo třiceti po sobě jdoucích dnů případně jednoho kalendářního měsíce. U výše uvedených dlouhodobých vstupenek lze poskytnout slevu, a to následovně:

- a) Čtyřicet procent (40 %) celkové hodnoty patnácti jednodenních vstupenek v případě vstupenek platných patnáct dnů. Jsou-li tyto vstupenky vydány pro dva kalendářní týdny, zahrnují poslední dva týdny měsíce období začínající šestnáctý den a končící na konci měsíce.
- b) Padesát procent (50 %) celkové hodnoty třiceti jednodenních vstupenek v případě vstupenek platných po dobu třiceti dnů nebo jednoho měsíce.“

- (23) Ačkoliv je provozování kasin v Řecku obecně upraveno zákonem č. 2206/1994 a rozhodnutím ministra z roku 1995, kasina Mont Parnès, Korfu a Rhodos, která jsou ve veřejném vlastnictví, byla z oblasti působnosti tohoto zákona a rozhodnutí vyňata do doby, dokud jim komise pro kasina neudělí licence. Zákon č. 2160/1993 stanovil, že tato kasina budou nadále provozována jako kluby EOT, a to na základě příslušných právních předpisů upravujících činnost EOT, konkrétně zákona č. 1624/1951⁽¹⁾, vyhlášky č. 4109/1960⁽²⁾ a zákona č. 2160/1993⁽³⁾. Kasina Mont Parnès, Korfu a Rhodos proto nadále uplatňovala vstupní poplatek ve výši 6 EUR.
- (24) Naopak všechna nová soukromá kasina zřízená od přijetí zákona č. 2206/1994 s výjimkou kasina Soluň uplatňovala rozhodnutí ministra z roku 1995 a vybírala vstupní poplatek ve výši 15 EUR. Ačkoliv kasino Soluň bylo zřízeno a získalo licenci v roce 1995 podle zákona č. 2206/1994, uplatňovalo stejně jako kasina ve vlastnictví státu snížený vstupní poplatek ve výši 6 EUR až do listopadu 2012 na základě zákona č. 2687/1953⁽⁴⁾, který stanovil, že podnikům založeným s pomocí zahraničních investic je poskytnuto přinejmenším stejně příznivé zacházení jako v případě jiných podobných podniků v zemi⁽⁵⁾. Požadavek na odvod 80 % nominální hodnoty vstupenek státu se na kasino Soluň vztahoval od vydání jeho licence v roce 1995⁽⁶⁾.
- (25) Podle Řecka by se zvláštní předpisy vztahující se na veřejná kasina, která existovala před přijetím zákona č. 2206/1994, měly považovat za výjimky z uplatňování obecných ustanovení zmíněného zákona č. 2206/1994 a rozhodnutí ministra z roku 1995. Usuzovalo se tudíž, že se rozhodnutí ministra z roku 1995 na veřejná kasina nevztahuje do doby, než jim bude udělena licence podle zákona č. 2206/1994, a to s ohledem na běžný vstupní poplatek ve výši 15 EUR nebo s ohledem na požadavek odvádět 80 % tohoto poplatku státu. Jelikož však v případě veřejných kasin zůstal vstupní poplatek výjimečně ve výši 6 EUR na základě platných rozhodnutí EOT, jež se považovala za zvláštní výjimku (stávající *lex specialis*), která se obecnými ustanoveními zákona č. 2206/1994 a rozhodnutím ministra z roku 1995 nezměnila, odváděla veřejná kasina 80 % z částky pouze ve výši 6 EUR. Rozhodnutí EOT se považovala za neplatná až po privatizaci, kdy již kasina nevlastnil zcela stát. Teprve po privatizaci začala tato kasina účtovat běžný vstupní poplatek ve výši 15 EUR a musela státu odvádět 80 % z částky ve výši 15 EUR.
- (26) Na kasino Mont Parnès se po jeho částečné privatizaci vztahovala i nadále výjimka z uplatňování obecných ustanovení zákona č. 2206/1994 a rozhodnutí ministra z roku 1995, a to podle zákona č. 3139/2003, který výslovně stanovil, že cena vstupenek do kasina na Mont Parnès zůstane ve výši 6 EUR.
- (27) V roce 2000 byl EOT jako provozovatel kasin Mont Parnès a Korfu nahrazen společností Ellinika Touristika Akinita AE (dále jen „ETA“), kterou zcela vlastnil řecký stát. Od konce roku 2003 do doby udělení licence těmto kasinům podle zákona č. 2206/1994 v roce 2003 se společnost ETA začala⁽⁷⁾ nejprve dobrovolně a posléze podle § 24 zákona č. 2919/2001 postupně přizpůsobovat požadavkům, která kasinům ukládal zákon č. 2206/1994, s cílem připravit oba tyto kluby, které dříve vlastnil stát, na udělení plné licence a privatizaci. Během tohoto přechodného období odváděla společnost ETA státu 80 % z ceny vstupenek do kasin Mont Parnès a Korfu ve výši 6 EUR. Podle informací, které byly poskytnuty Komisi, nebylo vydáno nové rozhodnutí ministra a kasino Korfu účtovalo vstupní poplatek ve výši 6 EUR až do své privatizace v srpnu 2010⁽⁸⁾, kdy začalo uplatňovat vstupní poplatek ve výši 15 EUR.

(1) Zákon č. 1624/1951, kterým se ratifikuje, mění a doplňuje zákon č. 1565/1950 o zřízení organizace pro rozvoj řeckého cestovního ruchu, Νόμος 1624, Δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 7 – 8.1.1951.

(2) Vyhláška č. 4109/1960, kterou se mění a doplňují právní předpisy o organizaci pro rozvoj řeckého cestovního ruchu a některá další ustanovení, Νομοθετικό Διάταγμα 4109, Δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 153 – 29.9.1960.

(3) Zákon č. 2160/1993 o cestovním ruchu a jiných záležitostech, Νόμος 2160, Δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 118 – 19.7.1993.

(4) Zákon č. 2687/1953 o investicích a ochraně zahraničního kapitálu, Νομοθετικό Διάταγμα 2687, Δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 317 – 10.11.1953.

(5) Na kasino Soluň se začala ustanovení zákona č. 2687/1953 vztahovat na základě nařízení prezidenta Π.Α. 290/1995 (kterým se schvalují investice zahraničního kapitálu uskutečněné Hyatt Regency Hotel and Tourism Enterprise, Προεδρικό Διάταγμα 290, Δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 163 – 9.8.1995), jímž bylo tomuto kasinu přiznáno stejné zacházení jako kasinům Mont Parnès a Korfu.

(6) Viz 16., 17. a 18. bod odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení.

(7) Kasino Mont Parnès provozovala společnost Elliniko Kasino Parnithas A.E. (EKP), zřízená v roce 2001 jako dceřiná společnost společnosti ETA, kterou zcela ovládal řecký stát.

(8) Podle informací, které řecké orgány poskytly během formálního vyšetřovacího řízení, bylo kasino Korfu privatizováno dne 30. srpna 2010, a to prodejem (na základě mezinárodní výzvy k podávání nabídek) 100 % podílů ve společnosti Corfu Hellenic Casino S.A. (EKK) společnosti V&T Corfu Casino S.A., kterou založil úspěšný uchazeč, konkrétně seskupení Vivere Entertainment Commercial & Holding S.A. – Theros International Gaming INC. Společnost EKK byla založena v roce 2001 jako dceřiná společnost společnosti ETA.

- (28) V případě kasina Rhodos byla licence podle zákona č. 2206/1994 udělena v roce 1996 ⁽¹⁾. Kasino však uplatňovalo nižší cenu vstupenek až do roku 1999 a na poplatek ve výši 15 EUR přešlo teprve po své privatizaci v dubnu 1999.
- (29) V listopadu 2012 zavedlo Řecko nové právní předpisy ⁽²⁾, které stanovily stejný regulovaný vstupní poplatek pro všechna kasina, soukromá i veřejná, ve výši 6 EUR a všem kasinům ukládaly povinnost ponechat si 20 % (1,20 EUR) ceny vstupenek jako poplatky za vydání vstupenky a k uhrazení nákladů a odvést státu každý měsíc zbývajících 80 % (4,80 EUR) jakožto veřejné poplatky. Řecko potvrdilo, že tyto právní předpisy dosud platí.

3. DŮVODY ZAHÁJENÍ ŘÍZENÍ

- (30) Komise zahájila formální vyšetřovací řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU, jelikož měla obavy ohledně diskriminačního daňového zacházení ve prospěch několika konkrétně určených kasin v Řecku, která využívala příznivější daňový režim než ostatní kasina v této zemi.
- (31) Komise se domnívala, že se sporné opatření odchyluje od obecných řeckých právních předpisů, které stanoví základní výši vstupních poplatků kasin, a zlepšuje tudíž konkurenční postavení příjemců.
- (32) Komise podotkla, že sporné opatření představuje (jak se zdá) pro řecký stát ztrátu státních prostředků a že zvýhodňuje kasina s nižším vstupním poplatkem. V reakci na tvrzení řeckých orgánů, že přímou výhodu z nižšího vstupního poplatku má zákazník, Komise odpověděla, že příspěvky zákazníkům mohou představovat státní podporu pro podniky, jsou-li tyto příspěvky podmíněny využíváním konkrétního zboží nebo konkrétní služby od konkrétního podniku ⁽³⁾.
- (33) Komise rovněž uvedla, že se nezdá, že by byla úroveň zdanění stanovena podle situace jednotlivého kasina ⁽⁴⁾, a vyvodila předběžný závěr, že opatření je selektivní ⁽⁵⁾.
- (34) Komise se domnívala, že sporné opatření mohlo narušit hospodářskou soutěž mezi kasiny v Řecku a na trhu pro nabývání podniků v Evropě. Komise uvedla, že plně respektuje právo členských států regulovat hazardní hry na svém území s výhradou práva Unie, nesouhlasila však s tím, že dotyčné opatření nemůže narušit hospodářskou soutěž ani ovlivnit obchod mezi členskými státy. Provozovateli v tomto odvětví jsou často mezinárodní hotelové skupiny, jejichž investiční rozhodnutí mohla být tímto opatřením ovlivněna, a kasina mohou do Řecka přilákat turisty. Komise proto vyvodila závěr, že opatření mohlo narušit hospodářskou soutěž a ovlivnit obchod mezi členskými státy ⁽⁶⁾.
- (35) Komise dospěla k předběžnému závěru, že opatření představuje protiprávní podporu, jelikož bylo řeckými orgány zavedeno bez předchozího schválení Komisí, a že se na ně tudíž vztahuje článek 15 procesního nařízení, jež bylo platné v té době (nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ⁽⁷⁾), co se týká navrácení podpory ⁽⁸⁾.
- (36) Komise nezjistila žádné důvody, na jejichž základě by bylo možno sporné opatření považovat za slučitelné s vnitřním trhem, jelikož se mělo za to, že představuje neoprávněnou provozní podporu pro kasina využívající opatření ⁽⁹⁾.
- (37) Komise rovněž poznamenala, že pokud se potvrdí její obavy, že opatření obsahuje neslučitelnou státní podporu, bude muset podle čl. 14 odst. 1 procesního nařízení nařídit, aby Řecko požadovalo od příjemců navrácení podpory, není-li to v rozporu s obecnými zásadami práva ⁽¹⁰⁾.

⁽¹⁾ Na základě rozhodnutí ministra č. T/633/29.5.1996.

⁽²⁾ Zákon č. 4093/2012, vládní věstník I 222 ze dne 12. listopadu 2012.

⁽³⁾ Viz 19.–23. bod odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení.

⁽⁴⁾ Viz 26., 27., 28. a 37. bod odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení.

⁽⁵⁾ Viz 24.–29. bod odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení.

⁽⁶⁾ Viz 30., 31. a 32. bod odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení.

⁽⁷⁾ Nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. L 83, 27.3.1999, s. 1).

⁽⁸⁾ Viz 34. a 35. bod odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení.

⁽⁹⁾ Viz 36., 37. a 38. bod odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení.

⁽¹⁰⁾ Viz 39. a 40. bod odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení.

4. PŘIPOMÍNKY ŘECKA A ZÚČASTNĚNÝCH STRAN

- (38) V průběhu formálního vyšetřovacího řízení obdržela Komise připomínky Řecka a kasin Mont Parnès, Soluň a Loutraki.

4.1. Připomínky Řecka a kasin Mont Parnès a Soluň

- (39) Jelikož připomínky podané zástupcem kasin Mont Parnès a Soluň využívajících opatření a připomínky řeckých orgánů jsou v podstatě totožné, jsou v tomto oddíle shrnuty společně.
- (40) Řecko i kasina Mont Parnès a Soluň popřely existenci státní podpory, a to z toho důvodu, že stát nepřišel o žádné příjmy, nebo v případě, že by tomu tak bylo, že kasina nezískala žádnou výhodu.
- (41) Řecké orgány tvrdí, že rozdíl v ceně je pouze otázkou regulace cen, jelikož vybíraná daň představuje stejný podíl z příslušné ceny vydaných vstupenek.
- (42) Podle řeckých orgánů není cílem, který sleduje stanovení ceny vstupenek a požadování odvodu pro stát, zvýšení příjmů státu, nýbrž snaha odradit od hazardních her osoby s nízkými příjmy. Skutečnost, že účtování poplatku vytváří rovněž veřejné příjmy, nemění jeho povahu coby kontrolního opatření. Řecké orgány proto zastávají názor, že požadavek, aby byla zákazníkům vstupujícím do herních oblastí kasin vydána vstupenka se stanovenou cenou, představuje správní kontrolní opatření, které ukládá účtování poplatku, nemá však povahu daně, a nelze je považovat za daňovou zátěž, jak bylo uvedeno v rozhodnutí Rady státu (nejvyššího správního soudu v Řecku) č. 4027/1998.
- (43) Pokud jde o rozdíly v cenách jednotlivých kasin, Řecko uvádí, že se hospodářská a sociální situace jednotlivých kasin liší a není srovnatelná. Řecké orgány tvrdí, že rozdíl mezi poplatky je odůvodněný na základě cílů veřejné politiky, včetně toho, že „situace jednotlivých kasin odůvodňuje stanovení jiných cen vstupenek u kasin, která se nacházejí v blízkosti velkých městských center [...] a u kasin na venkově [...], kde bydlí převážně venkovské obyvatelstvo, jež má většinou nižší příjmy a nižší úroveň dosaženého vzdělání a je více třeba je odrazovat od hazardních her než obyvatelé v městských oblastech, a je zcela v souladu s touto praxí“.
- (44) S ohledem na připomínku stěžovatele (kasina Loutraki), že se cena vstupenek u kasina Korfu po jeho privatizaci v roce 2010 zvýšila z 6 EUR na 15 EUR, řecké orgány odpověděly, že odlehlá zeměpisná poloha ostrova Korfu znamená, že toto kasino nesoutěží s ostatními řeckými kasiny (nemůže tudíž dojít k narušení hospodářské soutěže). Řecké orgány dále tvrdí, že je nezbytné, aby byla cena vstupenek odrazující s cílem chránit obyvatele Korfu, jelikož změna provozních podmínek kasina po privatizaci nevyhnutelně povede k výraznému zvýšení počtu provozních hodin, celkové úrovně jeho činnosti a jeho přitažlivosti.
- (45) Řecké orgány a kasina Mont Parnès a Soluň tvrdí, že i v případě, že by existovala výhoda poskytnutá kasinům s nižším vstupním poplatkem (jelikož přilákají více zákazníků), nemůže se ze stejného důvodu jednat o ztrátu státních prostředků. Mimoto není jisté, zda by v případě vyšší ceny vstupenky vytvořili tito údajní příjemci vyšší příjmy pro stát, a údajná ztráta příjmů je tudíž hypotetická. Řecký stát a kasina Mont Parnès a Soluň rovněž poukazují na skutečnost, že výhoda v podobě nižší ceny vstupenek je poskytnuta zákazníkovi a že část poplatku, kterou si ponechává kasino, činí více v případě kasin, která účtují poplatek ve výši 15 EUR, což tudíž představuje pro tato kasina výhodu.
- (46) Řecké orgány a kasina Mont Parnès a Soluň rovněž tvrdí, že neexistuje žádný dopad na hospodářskou soutěž ani obchod, jelikož každé kasino obsluhuje místní trh. Zpochybňují možnost hospodářské soutěže s ostatními formami hazardních her, jak se tvrdí v rozhodnutí o zahájení řízení, a podotýkají, že hazardní hry prostřednictvím internetu jsou v současnosti v Řecku nelegální.
- (47) Řecké orgány a kasina Mont Parnès a Soluň rovněž uvedly, že i kdyby se uznalo, že nižší cena vstupenek ve výši 6 EUR mohla ovlivnit nebo dosud ovlivňuje rozhodnutí zahraničních společností investovat do kasin v Řecku, zahraniční společnost může vždy využít zákon č. 2687/1953, jak to učinila společnost Hyatt Regency Hotels and Tourism (Thessaloniki) S.A. v případě kasina Soluň.

- (48) Co se týká tvrzení stěžovatele, že příjemci mohou povolit bezplatný vstup, přičemž musí přesto odvést 80 % poplatku, což podle jeho názoru velmi jasně dokládá, že opatření představuje státní podporu; řecké orgány odpověděly, že tato praxe je „výjimečná“, jelikož kasina tuto možnost údajně využívají k tomu, aby bezplatný vstup nabídly především zákazníkům z řad VIP nebo celebrit, a že jelikož je tato praxe v rozporu s daňovým právem (zákon č. 2238/1994), neuznává se odvod státu ve výši 80 % ceny vstupenky z vlastních zdrojů podniku jako produktivní výdaj a nelze jej odečíst od příjmů společnosti (takže společnost uplatňující tento postup nese značnou daňovou zátěž).
- (49) Řecké orgány a kasina Mont Parnès a Soluň upozornily Komisi na další rozdíly mezi kasiny, pokud jde o různá daňová/regulační opatření. Tyto rozdíly, jež údajně zvýhodňují kasino Loutraki (stěžovatele), vyrovnávají výhody, které mají příjemci v důsledku nižší ceny vstupenek. Hlavním uplatňovaným opatřením je skutečnost, že každé kasino odvádí státu určitou část hrubého ročního zisku, podle zákona však kasino Loutraki odvádí nižší část než ostatní kasina. K tomuto bodu Komise za prvé podotýká, že pokud by skutečně existovala jiná opatření, na která odkázaly řecké orgány a kasina Mont Parnès a Soluň, pak tato opatření mohou představovat zvláštní opatření podpory ve prospěch kasina Loutraki, jsou-li splněny všechny podmínky stanovené v platných právních předpisech Unie v oblasti státních podpor. Tato opatření se však každopádně liší od posuzovaného opatření, a toto rozhodnutí se na ně tudíž nevztahuje.
- (50) Řecké orgány a kasina Mont Parnès a Soluň nepodaly žádné připomínky ohledně slučitelnosti a zákonnosti podpory.
- (51) V reakci na nové podání stěžovatele ze dne 14. dubna 2017, a zejména tvrzení, že vyšší přitažlivost kasin, která využívají opatření, v důsledku nižších vstupních poplatků a rozšířené praxe spočívající v poskytování volných vstupenek vedla k odklonu poptávky a k vyšším celkovým příjmům, a tím poskytla výhodu (viz níže 56. bod odůvodnění), řecké orgány uvedly, že nižší vstupní poplatky ani poskytování volných vstupenek nekorelují se zvýšením celkových příjmů dotčených kasin.

4.2. Připomínky kasina Loutraki

- (52) Kasino Loutraki tvrdí, že opatření stanovená vnitrostátními právními předpisy představují daňovou diskriminaci ve prospěch některých kasin, pakliže se povinnost odvádět státu jednotně 80 % vstupního poplatku kasin vztahuje na rozdílný daňový základ – dvě různé ceny vstupního stanovené státem. Jelikož je vstupní poplatek kasin využívajících opatření podstatně nižší než u ostatních kasin (6 EUR namísto 15 EUR), představuje to ztrátu příjmů pro stát, a tudíž státní podporu vzhledem k narušení hospodářské soutěže, které to vytváří.
- (53) Kasino Loutraki rovněž tvrdí, že opatření není objektivně odůvodněné, jelikož uložení nižší ceny vstupenek v případě kasin využívajících opatření je ve skutečnosti v rozporu se sociálním cílem a s odůvodněním a charakteristikou stanovení výše vstupního poplatku kasin, jímž se zabývalo rozhodnutí řecké Rady státu č. 4027/1998. Kasino Loutraki uvádí, že nelze přiměřeně tvrdit, že účtováním odlišných cen vstupenek lze dosáhnout správné kontroly a sociální ochrany – v případě kasina Mont Parnès, které se nachází přibližně pouze 20 km od centra Atén, činí vstupní poplatek 6 EUR, zatímco v Loutraki, přibližně 85 km od centra Atén, činí vstupní poplatek 15 EUR, nebo v kasinu Soluň, které se nachází přibližně pouze 8 km od centra Soluně, činí vstupní poplatek rovněž 6 EUR, zatímco na Chalkidiki, přibližně 120 km od centra Soluně, činí 15 EUR.
- (54) Kasino Loutraki podotýká, že Řecko sice původně tvrdilo, že nižší cena vstupenek ve výši 6 EUR je odůvodněna zvláštní situací každého kasina využívajícího opatření, která souvisí zejména s jeho zeměpisnou polohou (určující některé hospodářské, sociální, demografické a jiné zvláštní znaky), avšak po privatizaci v srpnu 2010 začalo kasino Korfu účtovat poplatek ve výši 15 EUR bez jakéhokoli vysvětlení, proč již tyto zvláštní okolnosti neplatí.
- (55) Pokud jde o zvláštní opatření, na něž odkázaly řecké orgány a kasino Mont Parnès a která údajně zvýhodňují kasino Loutraki (zejména kvůli skutečnosti, že kasino Loutraki odvádí státu nižší podíl hrubého ročního zisku než ostatní kasina), kasino Loutraki tvrdí, že v praxi platí stejnou částku jako jeho konkurenti, a to na základě zvláštní dohody s orgány.

- (56) Ve svém novém podání ze dne 14. dubna 2017 po zrušení konečného rozhodnutí z roku 2011 Tribunálem kasino Loutraki zdůrazňuje, že výhoda poskytnutá dotyčným opatřením spočívá ve vyšší přitažlivosti kasin využívajících opatření, jakož i ve výsledném navýšení celkových příjmů příjemců. Podle kasina Loutraki by Komise měla tuto výhodu určit a přijmout nové konečné rozhodnutí, v němž se konstatuje, že dotčené opatření poskytuje příjemcům takovouto výhodu, a to s přihlédnutím ke všem informacím, jež řecké orgány předložily v řízení před přijetím konečného rozhodnutí z roku 2011.
- (57) Kasino Loutraki také uvádí, že rozšířená praxe kasin využívajících opatření, která spočívá v poskytování volných vstupenek, představuje nezávislý, třetí prvek poskytnuté výhody. V souvislosti s tímto prvkem kasino Loutraki požádalo Komisi o předložení veškerých informací a důkazů, jež jsou zapotřebí k zjištění, že praxe spočívající v poskytování volných vstupenek je běžná a rozšířená a překračuje cíle výjimky stanovené v rozhodnutí ministra z roku 1995.
- (58) Kasino Loutraki uvádí, že opatření splňuje i ostatní kritéria státní podpory a není slučitelné s vnitřním trhem, a Komise by proto měla přijmout nové konečné rozhodnutí, v němž se konstatuje, že opatření bylo provedeno protiprávně v rozporu s čl. 108 odst. 3 SFEU, a v němž je nařízeno navrácení podpory.

5. POSOUZENÍ OPATŘENÍ

- (59) V čl. 107 odst. 1 SFEU je stanoveno, že podpory poskytované v jakékoli formě státem nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, jsou, pokud ovlivňují obchod mezi členskými státy, neslučitelné s vnitřním trhem. Aby se opatření považovalo za státní podporu ve smyslu tohoto ustanovení, musí být splněny všechny uvedené podmínky. Za prvé, musí existovat zásah ze strany státu nebo prostřednictvím státních prostředků. Za druhé, tento zásah musí ovlivnit obchod mezi členskými státy. Za třetí, zásah musí poskytovat příjemci selektivní výhodu. Za čtvrté, musí narušovat nebo může narušit hospodářskou soutěž ⁽¹⁾.
- (60) Co se týká třetí podmínky pro zjištění podpory, rozlišuje se mezi podmínkami týkajícími se zvýhodnění a selektivity, aby bylo zajištěno, že ne všechna státní opatření, která poskytují výhodu (tj. zlepšují čisté finanční postavení podniku) představují státní podporu, nýbrž pouze ta opatření, která tuto výhodu poskytují selektivně určitým podnikům nebo určitým kategoriím podniků či určitým hospodářským odvětvím ⁽²⁾.
- (61) Zvýhodněním je jakákoli hospodářská výhoda, kterou by podnik nemohl získat za běžných tržních podmínek, tj. bez zásahu státu ⁽³⁾. Důležitý je pouze účinek opatření na podnik, a nikoli důvod či cíl státního zásahu ⁽⁴⁾. Pokud se v důsledku státního zásahu za podmínek, jež se liší od běžných tržních podmínek, zlepší finanční situace podniku, jedná se o zvýhodnění. Za účelem posouzení této záležitosti by měla být finanční situace podniku po provedení opatření porovnána s jeho finanční situací v případě, že by opatření nebylo přijato ⁽⁵⁾. Jelikož rozhodující je pouze účinek opatření na podnik, je irelevantní, zda je výhoda pro podnik povinná, protože jí nemohl zabránit, ani ji odmítnout ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 21. prosince 2016, spojené věci Komise v. World Duty Free Group, C-20/15 P a C-21/15 P, ECLI:EU:C:2016:981, bod 53 a citovaná judikatura.

⁽²⁾ Viz rozsudky Soudu ve věcech Komise v. World Duty Free Group, C-20/15 P a C-21/15 P, ECLI:EU:C:2016:981, bod 56 a ve věci P Oy, C-6/12, ECLI:EU:C:2013:525, bod 18.

⁽³⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 11. července 1996, SFEI a další, C-39/94, ECLI:EU:C:1996:285, bod 60; rozsudek Soudního dvora ze dne 29. dubna 1999, Španělsko v. Komise, C-342/96, ECLI:EU:C:1999:210, bod 41.

⁽⁴⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 2. července 1974, Itálie v. Komise, 173/73, ECLI:EU:C:1974:71, bod 13.

⁽⁵⁾ Rozhodnutí Komise 2004/339/ES ze dne 15. října 2003 o opatřeních, která Itálie provedla ve prospěch společnosti RAI SpA (Úř. věst. L 119, 23.4.2004, s. 1), 69. bod odůvodnění; stanovisko generálního advokáta Fennellyho ze dne 26. listopadu 1998 ve věci Francie v. Komise, C-251/97, ECLI:EU:C:1998:572, bod 26.

- (62) Při zjišťování, zda určité opatření poskytuje podniku hospodářskou výhodu, není důležitá ani přesná forma opatření ⁽¹⁾. Pro pojem státní podpora je relevantní nejen poskytnutí pozitivních hospodářských výhod, ale zvýhodnění může představovat i zbavení ekonomické zátěže. Posledně uvedená skutečnost představuje širokou kategorii, která zahrnuje jakékoli snížení nákladů, jež obvykle zatěžují rozpočet podniku ⁽²⁾. To se týká všech případů, kdy jsou hospodářské subjekty osvobozeny od nákladů, jež jsou neodmyslitelně spjaty s jejich hospodářskou činností ⁽³⁾.
- (63) V rozsudku z roku 2014 Tribunál konstatoval, že pro účely čl. 107 odst. 1 SFEU nepředstavuje rozdílná daň odváděná ze vstupného do veřejných kasin a soukromých kasin v Řecku snížení daně ve prospěch veřejných kasin vedoucí k jejich zvýhodnění. Podle Tribunálu „z dotyčného opatření tudíž vyplývá, že částky odváděné kasiny státu jakožto daň ze vstupenek, jsou pouze přímo úměrné vstupnému vybíranému každým z nich. Dále [...] přezkoumávané opatření neodpovídá snížení daňového základu, jelikož částky hrazené každým z kasin představují 80 % podíl z celkové částky skutečně vybraného vstupného. [...] [j]elikož se 80 % poplatků odváděných státu všemi kasiny vypočte jako poměrná částka z toho, co tato kasina skutečně získala prodejem vstupenek“ ⁽⁴⁾, „skutečnost, že v důsledku zkoumaného opatření odvádějí kasina, na něž se uplatňuje vstupné ve výši 6 eur, státu nižší částky než kasina, na něž se uplatňuje vstupné ve výši 15 eur, avšak přímo úměrné, nepostačuje k prokázání existence zvýhodnění kasin spadajících do prvně uvedené kategorie“ ⁽⁵⁾.
- (64) V usnesení z roku 2015 Soudní dvůr toto odůvodnění potvrdil a uvedl, že „Tribunál oprávněně vycházel ze skutečnosti, že rozdíl mezi dvěma absolutními částkami, jež mají být odváděny řeckému státu, odpovídá stejnému procentnímu podílu rozdílných částek, které tyto dvě kategorie kasin obdrží“ ⁽⁶⁾.
- (65) Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem vyvozuje Komise závěr, že dotyčné opatření neposkytuje výhodu pro účely čl. 107 odst. 1 SFEU.
- (66) Co se týká praxe spočívající v poskytování volných vstupenek, v rozsudku z roku 2014 Tribunál uvedl, že „kasina, na něž se uplatní vstupné ve výši 6 eur, jsou zvýhodněna v rozsahu, v němž při výběru stejného vstupného (rovnajícího se nule) hradí státu nižší daň než kasina, na něž se uplatní vstupné ve výši 15 eur“ ⁽⁷⁾. Posléze však konstatoval, že jelikož systém vstupného do kasin v Řecku neposkytuje výhodu kasinům, která účtují vstupní poplatek ve výši 6 eur, nelze mít za to, že systém volných vstupenek posiluje zvýhodnění poskytované tímto systémem ⁽⁸⁾. Poté uvedl, že „[j]elikož systém vstupného do kasin v tomto ohledu nezjednáva výhodu ve smyslu článku 107 odst. 1 SFEU, co se týče prodaných vstupenek, a jelikož dotyčný členský stát mohl umožnit vystavení volných vstupenek z přesných a jasných důvodů, jakými jsou propagační účely nebo sociální povinnosti, je přiměřené, aby tento členský stát stanovil dodatečnou podmínku, že daň, která mu náleží, mu bude odvedena i v případě volného vstupu“ ⁽⁹⁾. Tribunál tudíž vyloučil existenci zvláštního a konkrétního zvýhodnění vyplývajícího z poskytování volných vstupenek ⁽¹⁰⁾.
- (67) V usnesení z roku 2015 Soudní dvůr toto odůvodnění potvrdil a uvedl, že jelikož „Tribunál správně konstatoval, že pouhý rozdíl mezi částkami odváděnými státu z prodané vstupenky nezvýhodňuje kasina, která uplatňují vstupní poplatek ve výši 6 eur“, nemůže praxe spočívající v poskytování volných vstupenek toto zvýhodnění posílit ⁽¹¹⁾.
- (68) Na základě výše uvedených skutečností vyvozuje Komise závěr, že pro účely čl. 107 odst. 1 SFEU nepředstavuje praxe spočívající v poskytování volných vstupenek výhodu.

⁽¹⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 24. července 2003, Altmark Trans, C-280/00, ECLI:EU:C:2003:415, bod 84.

⁽²⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 15. března 1994, Banco Exterior de España, C-387/92, ECLI:EU:C:1994:100, bod 13; rozsudek Soudního dvora ze dne 19. září 2000, Německo v. Komise, C-156/98, ECLI:EU:C:2000:467, bod 25; rozsudek Soudního dvora ze dne 19. května 1999, Itálie v. Komise, C-6/97, ECLI:EU:C:1999:251, bod 15; rozsudek Soudního dvora ze dne 3. března 2005, Heiser, C-172/03, ECLI:EU:C:2005:130, bod 36.

⁽³⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 20. listopadu 2003, GEMO SA, C-126/01, ECLI:EU:C:2003:622, body 28 až 31.

⁽⁴⁾ Rozsudek z roku 2014, bod 55.

⁽⁵⁾ Tamtéž, bod 57.

⁽⁶⁾ Usnesení z roku 2015, bod 35.

⁽⁷⁾ Rozsudek z roku 2014, bod 76.

⁽⁸⁾ Tamtéž, bod 77.

⁽⁹⁾ Tamtéž, bod 78.

⁽¹⁰⁾ Tamtéž, bod 80.

⁽¹¹⁾ Usnesení z roku 2015, bod 55.

- (69) Stěžovatel také tvrdí, že systém vstupného do kasin v Řecku vede k větší přitažlivosti veřejných kasin pro zákazníky v důsledku nižšího regulovaného vstupního poplatku a k vyšším celkovým příjmům (tj. vytvoření dalších zdrojů příjmů, jako jsou hazardní hry, ubytování, služby barů a restaurací) plynoucím od dodatečných zákazníků, jež přilákal nižší vstupní poplatek. Jelikož stejně jako v případě volných vstupenek systém vstupného do kasin v Řecku sám o sobě nezvýhodňuje veřejná kasina, větší přitažlivost či dodatečné příjmy plynoucí od dodatečných zákazníků, jež přilákal nižší vstupní poplatek, nemůže vést ke zvýhodnění. I pokud by bylo možno prokázat, že takovéto zvýhodnění existuje, podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU mohou každopádně představovat pouze výhody poskytnuté přímo nebo nepřímo ze státních prostředků⁽¹⁾. Podle Soudního dvora nepředstavují negativní nepřímé dopady na státní příjmy vyplývající z regulačních opatření převod státních prostředků, pokud jsou pro dané opatření příznačné⁽²⁾. Například vnitrostátní předpis, který stanoví minimální cenu určitého zboží, nepředstavuje převod státních prostředků⁽³⁾. Zatímco rozdílná daň, kterou řeckému státu odvádějí veřejná a soukromá kasina, znamená ztrátu státních prostředků, pouhá skutečnost, že veřejná kasina mohou účtovat nižší vstupní poplatek než soukromá kasina, ztrátu státních prostředků nepředstavuje. Komise proto vyvozuje závěr, že i kdyby existovala výhoda, jak tvrdí stěžovatel, tato výhoda není poskytnuta ze státních prostředků ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU.
- (70) Jelikož dotyčné opatření musí splňovat všechny čtyři *kumulativní* podmínky stanovené v čl. 107 odst. 1 SFEU, aby představovalo státní podporu, není nutné přezkoumat, zda jsou v daném případě splněny ostatní podmínky.

6. ZÁVĚR

- (71) Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem dospěla Komise k závěru, že systém vstupních poplatků kasin v Řecku, který existoval do listopadu 2012, nepředstavuje podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Systém vstupních poplatků kasin v Řecku, který existoval do listopadu 2012, nepředstavuje podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie.

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno Řecké republice.

V Bruselu dne 9. srpna 2018.

Za Komisi
Margrethe VESTAGER
členka Komise

⁽¹⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 24. ledna 1978, Van Tiggele, 82/77, ECLI:EU:C:1978:10, body 25 a 26; rozsudek Tribunálu ze dne 12. prosince 1996, Air France v. Komise, T-358/94, ECLI:EU:T:1996:194, bod 63.

⁽²⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 13. března 2001 ve věci Preussen Elektra, C-379/98, EU:C:2001:160, bod 62.

⁽³⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 24. ledna 1978, Van Tiggele, 82/77, ECLI:EU:C:1978:10, body 25 a 26.